



මෙය කාමෝද්දීපන හා ශාංචාරාත්මක අදහස් සහිත නිර්මාණයක් බැවින් මෙය කුඩා ළමුන්ට නුසුදුසුය.
 ඔබ වයස අවුරුදු 18ට අඩු අයෙක් නම් කරුණාකර මෙම නිර්මාණය කියවීමෙන් වළකින ලෙස හා
 ව්‍යවහාරික ළමුන් අතට මෙය පත්වීමෙන් වැළකීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිමි.

සෝචුරී

සෝචුරී 0200 246222 විකාශිත කාලයෙන්

කොළඹ

8

එදා සිදුවීමෙන් පස්සේ අප්පරාධී ඩිජිටල් දෙන්නට දෙන්නා මුණ දෙන්න ටිකක් අපහසුවක් වගේ දැනුනත් දවසක් දෙකක් යනකොට ඒ තත්වය මගහැරලා ගියා. කොහොමවුනත් ටික දවසක් යනකන් දෙන්නගේ අතරේ කිසිම විශේෂ දෙයක් වුනේ නැති වුනත් සුපුරුදු විදියටම අයියි නංගියි විදියට ඉන්න පුළුවන් වෙන විදියට දෙන්නගෙම හිත්වල තිබුණු අවුල් ගතිය අඩුවෙලා ගියා.

"නංගි මේ.." දවසක් ඩිජිටල් අප්පරාධ සාලෙදීම කතා කලා.

"කියනවා.." අප්පරා හිටියේ කුස්සියට යන ගමන් වුනත් අප්පරා එහෙමීමම නැවතිලා ඩිජිටල් දිනා හැරලා බැලුවා.

"එතවකෝ ලගට පොඩි බඩුවක් කියන්න.." ඩිජිටල් අප්පරාට එයා හිටපු සෝඟා එක ලගට අඬගැනුවා.

"මොකටද.. ඉක්මණට කියනවා.. අම්මා මට කතා කලා.." අප්පරා එහෙම කිව්වේ ඩිජිටල් කුස්සිය පැත්ත පෙන්නන ගමන්.

"හරි හරි ඕයි.. වෙන මගුලකට නෙවෙයි.. පොඩි රහසක් කියන්න.." ඩිජිටල් එහෙම කියපු ගමන් අප්පරාගේ බය ගතිය ටිකක් ඒතර අඩුවුනා.

කලින් සිදුවීම වෙලා සතියකට වැඩි කාලයක් ගෙවුනත් දෙන්නා අතර මුකුත්ම සිද්ධ වුනේ නැති හින්දා අප්පරාගේ හිත බයෙන් ගැනුනේ ඩිජිටල් මොනවට කතා කරයිදෝ දන්නෑ කියලා හිතුවු හින්දා. අප්පරා හිතේ දෙහිඩියාවෙන්ම ඩිජිටල් ලගට කිට්ටු වුනා.

"මේ මේ.." ඩිජිටල් ගොත ගහනකොට අප්පරාට කට කොහින් පොඩි හිනාවක් ගියා.

“කියනවකෝ හලෝ තටමන්නේ නැතුව..” අප්පරා කිසි ගානක් නැතුව විහෙම කියනකොට ඩිෂාන්ගේ සබකෝල ගතිය මගහැරුණා.

“තමුසේ ඔය ස්කිනි එක අදිනවකෝ හලෝ බ්‍රා එක නැතුව..” ඩිෂාන් අප්පරා දිහා හොරැහින් වගේ බලාගෙන විහෙම කිව්වේ රහසක් කියනවා වගේ.

“පිස්සුද මෝඩයෝ..” අප්පරාගේ ඇස් දෙක එකපාරටම ලොකු වුණා.

“ඇයි..?”

“ඇයි කියන්නේ අම්මත් ගෙදර ඉද්දි..?” අප්පරා විහෙම කියන ගමන් විහිළුවට වගේ අතක් ඉස්සුවේ ඩිෂාන්ට පාරක් ගහන්න වගේ.

“හරි හරි.. අම්මා ඕකට මුකුත් කියන එකක් නැහැ.. තමුසේ ඉඳලා බලනවකෝ.. වෙන මුකුත් කරන්න කිව්වේ නැහේ මම..” ඩිෂාන් දුකෙන් වගේ විහෙම කියන ගමන් අප්පරාගේ ස්කිනි එකට හිරවෙලා තියෙන කුක්කු දෙක දිහා බලාගෙනම අප්පරාගේ ස්කර්ට් උඩින්ම ඉණට අත තිබ්බා.

“ගන්නවා අත අහකට..” අප්පරා සැරෙන් වගේ විහෙම කියන ගමන් ඉක්මණටම කුස්සිය පැත්ත හැරලා බැලුවේ අම්මා ගැන මතක් වෙලා.

“වැඩක් නෑ ඕයි තමුසේ..” ඩිෂාන් සෑහෙන දුකකින් විහෙම කියන ගමන් අතත් ගසා දාලා සෝෆාවේ හාන්සි වුණා.

ඩිෂාන්ගේ මුණ දැකපු අප්පරාට ඇත්තටම දුක හිතුණා. තමන් ඩිෂාන්ට සැර වැඩි වෙලා හිත රිද්දුවාදෝ කියලා අප්පරාට හිතුණා.

“අනේ ඇයිච් ඔය ඉතිං.. අම්මා ගෙදර ඉද්දි මම කොහොමද විහෙම ඉන්නේ..?” අප්පරා විහෙම කියන ගමන් සෝෆාව උඩ තිබුණු ඩිෂාන්ගේ දණහිස උඩින් අතක් තිබ්බා.

“හරි හරි ඕනේ නැහැ ඉතිං.. බැරි දේවල් බලෙන් ලබා ගන්න බෑහේ.. මමත් පුරුදු වෙන්න ඕනේ හැබෑ වෙන්නේ නැති හීන නොබලා ඉන්න..” ඩිෂාන් විහෙම කියනකොට අප්පරාගේ ඇස් දෙකට කඳුළු පිරුණා.

"ඔයාට ඕනේ මගේ හිත රිද්දන්නද..?" අප්සරා එහෙම අහනකොටම අප්සරාගේ ඇස් දෙක කඳුළුන් තෙත් වෙහවා ඩිෂානුත් දැක්කා.

"ඒක තමයි මම කිව්වේ.. අපි දෙන්නම හිත් රිද්දගන්න ඕනේ නෑනේ.. ඔයා යන්න කුස්සියට.." ඩිෂාන් එහෙම කියලා අහිත් පැතතට හැරුනා.

අප්සරාගේ හිත සෑහෙන්න රිදුනා. අප්සරා ඇස් දෙකෙන් බේරුණු කඳුළු ටික පිහදාගෙන ටිකක් වෙලා ඩිෂාන් දිනා බලාගෙන හිටියා. අප්සරා එතන ඉන්නවා කියන එක ඩිෂාන් දැක්කත් ඩිෂාන් වැඩිය ඒ දිනා නොබලා හිටියා.

ඩිෂාන්ට පිටුපාපු අප්සරා කුස්සිය පැත්ත බලාගෙනම ස්කිහි එක පිටිපස්සෙන් අත දාලා බ්‍රා එකේ හක් ටික පන්නලා ස්කිහි එක තියෙද්දීම බ්‍රා එක ගලවලා අතට ගත්තේ පුදුමාකාර වේගයකින්. අප්සරා බ්‍රා එකත් අතේ ගුලි කරගෙන ඩිෂාන්ගේ පැත්තට හැරෙනකොටත් ඩිෂාන් හිටියේ අහිත් පැත්තට හැරලා.

අප්සරා ඩිෂාන් හිටිය සෝඟා එක ලඟින් දණ ගහගෙන ඩිෂාන්ගේ උරහිස උඩින් අතක් තිබ්බත් ඩිෂාන් නෙවෙයි ඒ පැත්තට හැරුණේ.

"ඔයාට ඕනේ මේ විදියටනේ..?" එහෙම කියපු අප්සරා ඩිෂාන්ගේ උරහිසෙන් අල්ලලා ඩිෂාන්ව තමන්ගේ පැත්තට හරවගත්තා.

ඩිෂාන් හැරුණු ගමන්ම ඩිෂාන්ගේ අතක් ඇඳලා අරං කුක්කුවක් උඩින් තියාගත්තු අප්සරා ඩිෂාන්ගේ මුළු අල්ලම අප්සරාගේ පපුවේ ගෑවෙන විදියට ඇතිල්ලුවේ වියා බ්‍රා එකක් ඇඳලා නෑ කියන එක ඩිෂාන්ට ඔප්පු කරන්න වගේ.

"ඔ.. ඔ.. ඔයා මේක දැන්ද ගැලව්වේ..?" ඩිෂාන් පුදුම වෙලා එහෙම අහනකොට ඩිෂාන්ගේ මුණේ සතුට උතුරනවා දැකපු අප්සරාටත් දැනුනේ ලොකු සතුටක්.

"ඔයාට ඒකනේ දැන් ඕනේ වුනේ.." අප්සරා එහෙම කියනකොටත් වියාගේ ඇස් දෙක ආයෙමත් කඳුළුන් තෙත් වුනා.

"ඒකනේ මගේ නංගිට මම මෙව්වරටම ආදරේ.." එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ මුණ දෙපැත්තෙන් අල්ලලා අප්සරාගේ තොල් දෙක කිස් කරද්දීම අප්සරාට දැනුනේ කරන්ටි එක වැදුනා වගේ හැඟීමක්.

එකපාරටම ගැස්සිලා ගියපු අප්පරා ඉක්මණටම ඩිෂාන්ගේ මුණ ප්‍රභව් අයිනි වුනා.

“මම කිව්වනේ ඒ වැඩේ කරන්න එපා කියලා.. මම තරහයි..” එහෙම කියපු අප්පරා හැදවේ නැගිටින්න.

“අනේ සොර මැණික.. මට කන්ට්‍රොල් නැති වුනා..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් ඉක්මණටම සෝඟා එකෙන් වාඩිවෙලා අප්පරාගේ අත් දෙකෙන් අල්ලගත්තේ අප්පරාට යන්න එපා කියන්න වගේ.

“මේ බලන්න.. මට වෙලා තියෙන දේ..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් එක අතකින් අප්පරාගේ පපුව අතගාන ගමන් අනිත් අතින් අප්පරාගේ අතක් ඇදලා අරං වයාගේ ෂෝට් එක උඩින් තිබ්බා.

ඒ වෙනකොටත් යකඩයක් වගේ කෙලින් වෙලා හිටපු ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබාගේ උණුහුම ෂෝට් උඩින් වුනත් අප්පරාගේ සිහිඳු අතට දැනුනා.

“වුට් දූ.. කෝ ඔයා..?” අප්පරා වගේම ඩිෂානුත් එකපාරටම තැන්පත් වුනා වගේ වයාලගේ අත් පැත්තකට ඇදලා ගත්තේ කුස්සියේ ඉඳන් ඇහුණු අම්මගේ සද්දෙන් එක්කමයි.

“එනාඩියක් දෙන්ඩෝ.. මේ එනෝ..” හයිසෙන් කෑ ගහපු අප්පරා අත් දෙකම පපුව උඩින් තියාගත්තේ පපුව වේගයෙන් ගැහෙන එක නවත්තගන්න වගේ.

“ඔයාගේ වැඩ හින්දා අපි දෙන්නටම ප්‍රභව් වහ බොන්න වෙනවා.. මෝඩයා..” එහෙම කියපු අප්පරා ආයෙත් පාරක් ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබාව මිරිකලා සෝඟා එක ප්‍රභව් හිටගත්තා.

“ඒකෙන් පොඩි ආතල් එකක් තියෙනවනේ ඕයි.. හා නැද්ද..?” ඩිෂාන් කට කොහින් හිනාවෙන ගමන්ම අප්පරාට ඇහැක් ගැනුවා.

“කියන්නෑ මං ආතල් එක..” එහෙම කියපු අප්පරා ස්කිනි එක ටිකක් පහළට ඇදගෙන කුස්සියට යන්න හරිබර් ගැනුනා.

“බලනවා මම දැන් කොහොමද මෙහෙම අම්මා ප්‍රභව් යන්නේ කියලා..” එහෙම කියපු අප්පරා ඩිෂාන්ට රැව්වා.

“වනා වනා යමු ඔහේ..” සිහිවුනේ වගේ තාලෙට ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්පරාට පේන්නම කලිසම උඩින් පොල්ල මිරික ගත්තා.

“කියන්නෑ මං වනන ඒක..” එහෙම කියපු අප්පරා කුස්සිය පැත්තට හැරුණේ යන්නම හිතාගෙන.

“නංගි මේ..” අප්පරා ආයෙමත් හැරලා බැලුවේ ඇස් දෙකත් ලොකු කරගෙන.

“බැරවෙයිද මුකුත් කරගන්න ඡේප් එකේ..?” ඩිෂාන් එහෙම අහනකොට අප්පරා මුණත් අමුතු කරගෙන ඩිෂාන්ට රැවිවා.

“ඇත්තටම පිස්සුද අනේ ඔයාට..?” අප්පරා ඒක ඇහුවේ ඇත්තටමයි.

“තමුසේ ගිහිං එනවකෝ.. වාන්ස් එකක් ආවොත් බලමු.. දැන් දවස් ගානකින් මෙයා පවිනේ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් ආයෙත් සැරයක් අප්පරාට පේන්නම පොල්ල මිරිකුවා.

“ආ ඇත්තද..?” අප්පරා ඇහුවේ කින්ඩියට වගේ.

“අපි දෙන්නම වැඩ ගන්නේ අපේම අත් වලින්නේ හලෝ.. තමුසේ ඉස්සෙල්ලා කුස්සියට ගිහිං එනවකෝ..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් ආයෙත් අප්පරාට ඇහැක් ගැනුවා.

“කෝ මේ ප්‍රමයා.. මේ පොල් බෑය ගාගන්න කෙනෙක් නැති හැටි..” ඩිෂාන් ඔලුව උස්සලා කුස්සිය දිහා බැලුවේ ආයෙත් පාරක් අම්මාගේ සද්දේ ඇහුන හින්දා. ඒත් එක්කම අප්පරාත් ඩිෂාන්ට අම්මාගේ සද්දේ ගැන ඇහෙන්න ඉඟි කළා.

“තමුසෙනම් මහා පුදුම වනවරයෙක් හලෝ..” එහෙම කියපු අප්පරා අනේ තිබුණු බ්‍රා එකත් ගලි කරගෙන කාමරේට දුවන්න හැදුවේ ඒක කාමරේට විසි කරලා එන්න හිතාගෙන.

“ඕයි ඕයි.. මෙහෙ එනවා.. ටක්ගාලා ඔය පෑන්ටියත් ගලවලා දීලා ඕකත් එක්කම මට දෙනවකෝ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන්ම අප්පරාගේ ඉණෙන් අල්ලලා වයාගේ ලඟට ඇද්දා.

“මට බෑ..” එහෙම කියපු අප්පරා ඩිෂාන්ගේ අත ගසා දැමීමේ තරහෙන් වගේ.

“යනවා කුස්සියට.. අම්මා කතා කලා නේද.. මමත් යනවා යන්න..” ඩිෂාන් තරහෙන් වගේ හයිසෙන්ම එහෙම කිව්වේ අම්මටත් ඇහෙන්න එක්කමයි.

“කොහේද යන්නේ ඔයා..?” ඩිෂාන්ට තරහ ගියා කියලා තේරුනු අප්සරා එහෙම ඇහුවේ හරිම හිමිනි.

“මම යන්නේ මට ඕනේ තැනක.. එකෙක්වත් මම ගැන බලන්න ඕනේ නෑ..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් සෝඟා එකෙන් නැගිටලා ගෙදරින් චිලියට යන්න හැරුනා.

“ඔයා නම් හරිම නරකයි..” ඇස් දෙකේ කඳුළු පුරෝගෙන එහෙම කියපු අප්සරා ඩිෂාන්ට පිටුපාලා කුස්සිය පැත්තට හැරුනා. ස්කර්ට් එක ටිකක් උස්සපු අප්සරා අත් දෙක ඇතුළට දාලා පෘන්ටිය ගැලව්වේ ඩිෂාන්ට කිසිම දෙයක් හිතන්නවත් ඉඩ නොදී.

“ආ තියගන්නවා.. අපිටත් වෙලාවක් එයිනේ..” එහෙම කියපු අප්සරා පෘන්ටියයි බ්‍රා එකයි දෙකම ඩිෂාන්ගේ අතේ ගුලිකරලා කුස්සියට යන්න හැදුවා.

“හැබැයි හිත රිද්දගත්තොත් එහෙම ආයේ මේ අයිසා ගැන හොයන්න එපා.. දන්නවනේ මං කොච්චර තමුසෙට ආදරෙයිද කියලා..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ උරහිස් දෙකෙන් අල්ලාගෙන අප්සරාගේ මුණටම එබුනා.

“ඔව් ඔව් දන්නවා නපුරා.. පලයං යන්න මෙතනින්..” අප්සරා ඩිෂාන්ට ගස්සාගෙනම අහක බැලුවා.

“උඹ පලයං වනවර්..” අප්සරාගේ නිපල් එකක් ස්කිනි එක උඩින්ම මිරිකපු ඩිෂාන් අප්සරාට ජේන්නම පෘන්ටිය ඉමිබා.

“උඹ වනවරයා..” එහෙම කියපු අප්සරා ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බබාව හයිසෙන් මිරිකන ගමන්ම කුස්සියට දිව්වා.

ඩිෂාන් වගේම අප්සරාත් හිටියේ හොඳටම ඇවිස්සිලා. ඩිෂාන් ඉක්මණටම කාමරේට දිව්වේ අප්සරාගේ බ්‍රා එකයි පෘන්ටි එකයි අතේ ගුලිකරගෙනමයි. කාමරේට ගියපු ගමන් දොර වහපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ පෘන්ටිය දිග ඇරලා නනය උඩින් තියාගන්න ගමන්ම කලිසම ගලවලා දැමීමා. යාන්තමට වගේ තෙත්වෙලා තිබුණු අප්සරාගේ පෘන්ටිය ඩිෂාන්ට රස මිච්චක් වුනා. බ්‍රා එකේ සුවඳ බලලා ඒක පැත්තකට දාපු ඩිෂාන් අප්සරාගේ පෘන්ටි එක පොල්ල වටේ ඔතාගෙන අතේ ගහන්න පටන් ගත්තා.

කුස්සියට ගියපු අප්සරා ටිකක් වෙලා යනකම් අම්මාගෙන් බැණුම් ඇහුවා. ඒ කිසිම දෙයක් ගණනකටවත් ගත්තේ නැති අප්සරා හිටියේ සෑහෙන අපහසුවකින්. අයිසාගේ වැඩ හින්දා ඇවිස්සිලා හිටපු නංගි බබාගෙන් බේරෙන ජුස් බින්දු කලවා දෙක මුල ඇතිල්ලෙන හින්දා අප්සරා හිටියේ ටිකක් විතර බයෙන්.

අප්පරා හරිම තැන්පත් විදියට පොල් ටික ගැවේ නංගි බබාවයි කලවයි එකට ඇතිල්ලෙනකොට අප්පරාට ඉන්න බැරි තරම් අමුතම දෙයක් ඇඟ ඇතුලේ වෙන හින්දා.

අප්පරා බ්‍රා එකක් නැතුව අම්මා ළඟට වෙලා හිටියේ ටිකක් බයෙන්. ඒත් අප්පරාගේ අම්මා ඒ කිසි දෙයක් ගනං ගත්තේ නෑ. අප්පරා හිතුවට ඒකේ ලොකු වෙනසක් තියෙයි කියලා අප්පරාගේ අම්මාට ඒක කිසිම ගානක් වුනේ නැහැ. ගොඩාක් වෙලාවට අම්මත් හවුස් කෝටි එක ඇඳගෙන ඉන්නේ බ්‍රා එකක්වත් අඳින්නේ නැතුව හින්දා ඒකේ කිසිම වෙනසක් අප්පරාගේ අම්මට දැණුනේ නැහැ.

ඒ අතරේ කාමරේට වෙලා අතේ ගගනා හිටපු ඩිෂාන්ට ඕනේ වුනේ තනියම කරගන්නවාට වඩා අප්පරාට කියලා මොකක්මහරි කරගන්නයි. ඒකහිසා අමාරුවෙන් වුනත් අතේ ගගන වැඩේ නතර කරපු ඩිෂාන් පැන්ටියයි බ්‍රා එකයි නංගලා ෂෝටත් ගලවලා දාලා සරමකට මාරු වුනා. මල්ලි බබා ටිකක් විතර බහිනකම් හිටපු ඩිෂාන් කාමරෙන් එළියට ඇවිත් කෙළින්ම ගියේ කුස්සියට.

ඩිෂාන් යනකොට අප්පරා හිටියේ බෝංචි වගයක් කඩ කඩා. ඒ අතරේ අම්මා හිටියේ හොඳ්දක් හැඳි ගගා.

"ආ.. මෙහෙ එන්න මෙහෙ එන්න.. මේ කෙල්ල විතරක් තනියම වැඩ කරන්න ඕනේ නැහැනේ.. අයියි නංගියි දෙන්නා එකතුවෙලා මේ වැඩ ටික කරගන්න උදව් කරන්නම් නරකද?" එහෙම කියපු අම්මා හොඳ්දේ ලුණු ටිකක් බැලුවා.

"අනේ මේ.. මටනම් බැහැ ඕවා කරන්න.." ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්පරා දිනා බැලුවා.

පැන්ටියයි බ්‍රා එකයි නැතුව ඉන්න අප්පරා දිනා බලාගෙන හිටපු ඩිෂාන්ට කෙළ ටිකකුත් ගිලුනා. ඒත් අම්මත් එතන ඉන්න හිසා ඩිෂාන් ටක්ගාලා අහක බලාගත්තා.

"ඒවා හරියන්නේ නෑ.. ඕයා හැමදාම හොරා වගේ පැනලා යනවා පොල් ටිකක්වත් ගාලා දෙන්නේ නැතුව.." අම්මා එහෙම කියන ගමන් පොල් ගෙඩියකුයි මන්නා පිහියයි අතට ගත්තා.

"හු හු.. හොඳ වැඩේ.." එහෙම කියපු අප්පරා උඩ පහිනකොටම අප්පරාගේ කුක්කු දෙක උඩි විසිවෙන හැටි ඩිෂාන් බලාගෙන හිටියේ පිස්සුවෙන් වගේ.

තමන් බ්‍රා එකක්වත් ඇඳලා නෑ කියන එක මතක් වුනු ගමන් අප්පරා ආයෙන් තැන්පත් වුනා. ඩිෂාන් අප්පරාට ඇහැක් ගැනුවේ අම්මා හොඳ්ද ගැන අවධානෙන් හිටපු හින්දා.

“ඇති අති අයිියගෙයි නංගිගෙයි කෝලම..” එහෙම කියපු අම්මා ගෑස් ලිප ඕලි කරලා පොල් ගෙඩියයි මන්නා පිහියයි ඩිෂාන්ගේ අතට දික්කලා.

“අනේ මොකක්ද අනේ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් වැඩේ පස්ස ගැහුවා.

“මොකක්ද දරුවනේ.. මටත් මහන්සියිනේ.. මම යනවා නාගන්න.. නංගි බෝංචි ටික කඩනකන් ඔයා හොඳ පුතා වගේ මේ පොල් ගෙඩිය ගාලා දෙන්නකෝ..”

අම්මා එහෙම කියනකොටම ඩිෂාන්ගේ හිතේ මලක් පිපුනා වගේ ඩිෂාන්ට දැනුනා. ඩිෂාන්ට මතක් වුනේ අම්මා නාන්න ගියපු ගමන් කුස්සියේ තනිවෙන්නේ එයයි අප්පරායි නේද කියන එක විතරයි. ඩිෂාන්ට ඕනේ වුනේ පොල් ගෙඩියේ පිහිටෙන් අප්පරාත් එක්ක තනිවෙන්න වුනත් ඩිෂාන් එකපාරටම කැමැත්ත පෙන්නන්න ගියේ නෑ.

“මේ ගෙදර කොල්ලෙකුටවත් නිදහසේ ඉන්න නෑනේ..” නාහෙන් අඩ අඩා වගේ එහෙම කියපු ඩිෂාන් පොල් ගෙඩිය අතට අරං සිත්ක් එකට අල්ලලා මන්නා පිහියෙන් හයියෙන් පාරක් ගහලා පොල් ගෙඩිය බිඳලා දැමීමා.

“අපෝ ඇති යාන්තම් අම්මා මෙයාගෙන් මෙහෙමවත් වැඩක් ගන්නවා..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ ලකුණු ටිකක් දාගන්නත් එක්කමයි.

අම්මා නාන්න යනවා කියලා දන්න නිසාම ඩිෂාන්ගේ හිතේ වගේම අප්පරාගේ හිතෙන් මොක්දෝ අමුතු හැඟීමක් තිබුණා. අප්පරා ඩිෂාන්ට දිව උළුක් කරේ අම්මට පේන්නත් එක්කමයි.

“මම ඉක්මණට නාගෙන එනකම් දෙන්නත් එක්කම ඔය වැඩ ටික ඉවර කරලා තියන්න..” එහෙම කියපු අම්මා කුස්සියෙන් ගියා.

“හිටපංකෝ අම්මා බාත්රෑම් එකට යනකම්..” එහෙම කියපු ඩිෂාන් අප්පරාගේ ස්කර්ට් එක උඩින්ම අප්පරාගේ පස්ස මිරිකුවා.

“උඟි මෝඩයෝ..” අප්පරා එහෙම කියන ගමන් ඩිෂාන්ගේ අතට ගැහුවේ බෝංචි කරලකින්.

“ඇයි ඊදුනද..?”

“ඇයි මේවා යකඩ කියලා හිතුවද?”

“අපෝ නෑ පුළුන් වගේ..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් ආයෙත් සැරයක් අප්පරාගේ පස්ස දිහාට අත දික්කරන කොටම අප්පරා එහාට පැන්නා.

“හිටපංකෝ උඹට රිද්දලා පෙන්නන්න මම..” ඩිෂාන්ගෙන් පැනලා දුවපු අප්පරාට ඩිෂාන් එහෙම කිව්වේ අතකුත් දික් කරලා.

“හිතේ ඇති..” බෝංචි කරල ඩිෂාන්ගේ පැත්තට දික්කරපු අප්පරා කිව්වා.

“අපෝ ඕකනම් මදිවෙයි..” ඩිෂාන් එහෙම කියනකොටම අප්පරා බෝංචි කරලෙන්ම ඩිෂාන්ට දමලා ගැනුවා.

“හා හා.. මොකද ඔය සෙල්ලම් කරනවද එළවළු වලින්.. ඔය ටික කරේ නැත්තන්ගේ මම අල්ලගන්නේ දෙන්නවම..” කුස්සියට විඩුණු අම්මා එහෙම කියනකොටම “මේ මෙයත් එක්ක බෑ අනේ..” අප්පරා එහෙම කිව්වේ අම්මට කිසිම සැකයක් නොහිතෙන විදියට.

“ඇති ඇති දෙන්නගේ රණ්ඩුව.. මම විනාඩි දහයෙන් එනවා.. එතකන් කුස්සිය අපායක් නොකර ඉන්නවා.. උදව් කරන්න බැරෙනම් දෙන්නම යන එකයි ඇත්තේ.. මට පුළුවන් ඕවා තනියම කරගන්න.. මදැයි ළමයින්ගෙන් උදව් ඉල්ලුවා..” එහෙම කියපු අම්මා බාත්රෑම් එකට ගිහිං දොර වහගත්තු ගමන් ඩිෂාන් බැලුවේ අප්පරා දිහා.

“ඇයි..?” ඩිෂාන්ගේ අමුතු බැල්ම දැකපු අප්පරා ඩිෂාන්ගෙන් ඇහුවා.

“හරි අමාරැයි ඕයි..?” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන්ම අප්පරාගේ ළඟට කිට්ටු වුනා.

“චෑ.. ඇයි දැන් අර දෙක දිලන් මුකුත් කරගත්තේ නැද්ද..?” අප්පරා කිසිම ලැජ්ජාවක් නැතුව ඩිෂාන්ගෙන් ඇහුවා.

“එහෙම කරගෙන වැඩක් නෑ හරේ.. තමුසේ කරලා දෙනවා තරම් ඒකේ ආතල් එකක් නෑනේ.. ඒ හින්දා ඒ වැඩේ අතරමග..” ඩිෂාන් රහසින් වගේ එහෙම කියන ගමන් අප්පරාගේ සිකිනි එක උඩින් වයාගේ පපුව අතගැනුවා.

ඩිෂාන්ගේ අතින් අල්ලා ගත්තු අප්සරා කුස්සියේ දොර පැත්ත බැලුවේ හිතේ බයටමයි. ඡව්ඵ චිකෙන් චතුර වැටෙන සද්දේ හින්දා අප්සරාගේ වගේම ඩිෂාන්ගේ හිතෙන් තිබුණු බය ගතිය අඩුවුනා.

"ඉතිං දැන් ඒකට මොකද කරන්නේ..?" අප්සරා චිහෙම අහනකොට ඩිෂාන් අප්සරාගේ ස්කිනි චික යටින් අතදාලා අප්සරාගේ බඩ අතගැනවා.

ඩිෂාන්ගේ අත් දෙකේ උණුහුම දැණුනු අප්සරාගේ ඇඟ හිරිවැටිලා ගියා. අප්සරාගේ කකුලේ ඇඟිලිවලින් පටන් ගන්න හිරියක් මුළු ඇඟ පුරාම දුවනවා වගේ අප්සරාට දැණුනා. ඒත් චිකකම අප්සරාට ඩිෂාන්ගේ අත් දෙකෙන් ඇල්ලුනේ පුරුද්දට වගේ.

"අනේ අයිසේ.. මට බයයි.."

"අම්මා චින්න කලින් මොනවා හරි කරන්නම්.. කමක් නැද්ද..?" ඩිෂාන් අප්සරාගේ කණට ලංවෙලා රහසින් වගේ චිහෙම කියන ගමන් සිහිදුවට අප්සරාගේ කන් පෙත්ත ලෙවකෑවා.

"හ්ම්ම්.." අප්සරාගේ කටින් චිහෙම පිටවෙනකොට අප්සරාගේ කිසිම අකමැත්තක් නෑ කියන චික ඩිෂාන්ට තේරුනා.

ඩිෂාන් අප්සරාගේ ස්කර්ට් චික උඩින්ම නංගි බබාව අතගානකොටම අප්සරා ඩිෂාන්ගේ අතින් අල්ලා ගත්තා. ඒ ගමන්ම අප්සරාගේ අතින් අල්ලාගත්තු ඩිෂාන් ඒ අත අරං චියාගේ පොල්ල උඩින් තියනකොටම අප්සරා සරමට උඩින්ම ඩිෂාන්ගේ පොල්ලෙන් අල්ලා ගත්තා. හොඳටම කෙලින් වෙලා තිබුණු ඩිෂාන්ගේ පොල්ල සරමට උඩින්ම පිරිමැදු අප්සරා ඩිෂාන්ගේ අත චියාගේ නංගි බබා උඩ තියන චිකට විරුද්ධත්වයක් දක්වන්න ගියේ නෑ.

"චපා චපා.. ඕහොම උඩින් අතගාන්න.." ඩිෂාන් ස්කර්ට් චික උස්සලා නංගි බබාව අතගාන්න හදුනු වෙලාවේ අප්සරා චිහෙම කිව්වහම ඩිෂාන් ඒ කරන්න ගිය වැඩේ චිහෙම්මම නතර කරලා දැම්මා.

චිනාඩියක් දෙකක් ඇඳුම්වලට උඩින්ම රහස් තැන් අතගාගත්තු දෙන්නටම කුස්සියේ දොර පැත්ත බැලුනේ චිකපාරටම බාත්රෑම් චිකේ ඡව්ඵ චිකේ සද්දේ නතරවුනු හින්දා.

"අනේ දැන් අම්මා චියි.. ඕයා යන්න.. අනේ මට බයයි.."

“නෑ නෑ හලෝ.. අම්මා දැනුයි සබන් ගාන්න හදන්නේ.. මම ඇලට් එකේ ඉන්නේ.. ඔය නැතුව ඉන්නවා..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්සරාව ටිකක් අනේ කලා.

“අපි දෙන්නා කකුල් දෙකේ කරමු සුදු.. අනේ ඔෂ කියන්න නම් එපා..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන්ම අප්සරාව ඇදලා අරං තුරුල් කරගත්තා.

“ඒත්...” අප්සරා එහෙම කියනකොටම ඩිෂාන් අප්සරාගේ මුණ දිනා බැලුවා.

“ඔයවෙන්න එපා.. ඔයා මට ඒක පෙන්නන්න ඕනේ නැහැ.. ඔයා අකමැති දේවල් මම කරන්නේ නෑ කියලා ඔයා දන්නවනේ..” ඩිෂාන් එහෙම කියනකොට අප්සරා ඩිෂාන්ට තුරුළු වෙලා ඇස් දෙක පියාගත්තා.

“ඒනාඩියෙන් දෙකෙන් ඉවර කරන්න එහෙනම්..” ඇස් දෙක පියාගෙනම ඩිෂාන්ගේ පපුවට තුරුල් වුණු අප්සරා හිමිහිට මිමිණුවා.

අප්සරාගේ ස්කර්ට් එක උඩට උස්සපු ඩිෂාන් වයාගේ සරම කඩලා බිමට දැමීමා. හොඳටම කෙළින් වෙලා සෙවළ නාලා හිටපු මල්ලි බඩාව අරගෙන අප්සරාගේ කකුල් දෙක මුලින් තියනකොටම අප්සරාගේ නංගි බඩාගේ සිහිඳු රෝම කූප ඩිෂාන්ගේ අතේ ගැවුණා. ඒත් එක්කම අප්සරාගේ කකුල් දෙක මැද්දෙන් මල්ලි බඩාව තියාගන්න කකුල් දෙක වුට්ටක් අනේ කරපු අප්සරා ආපහු සැරයක් කකුල් දෙක හොඳට හිරකර ගත්තේ මල්ලි බඩාව හරියටම නියම තැනින් තියාගත්තට පස්සේ.

“හ්ම්ම්ම්..” ඩිෂාන්ගේ ලොකුවට හයිසට තිබුණු මල්ලි බඩා අප්සරාගේ කකුල් දෙක මැද්දේ හිරවෙලා නංගි බඩාගේ ගැවෙනකොට අප්සරාට සිහින් කෙඳිරියක් පිටවුණා.

අප්සරාගේ පිටිපස්සෙන් අත් දෙක දාලා තට්ටම් දෙක මිරික ගත්තු ඩිෂාන් හිටගෙනම හිමිත් හිමිත් අප්සරාට ගල් කපන්න පටන් ගත්තා. අප්සරාගේ නංගි බඩාගෙන් ගලපු පුස් වගේම ඩිෂාන්ගේ මල්ලි බඩාගෙන් ගලපු පුස් නිසා වැඩේ තව තවත් රසවත් වෙලා අමුතුව මිහිරි සුවයක් දෙන්නටම දැනුණා.

“පැන්ට් එකට හේත්තු වෙන්නකෝ..” ඩිෂාන් අප්සරාව එහෙම්මම පැන්ට් එකට හේත්තු කරගෙනම ගල් කපන ගමන් අප්සරාගේ තට්ටම් දෙකයි පපුවයි හොඳට අතගැව්වා.

ඩිෂාන්ගෙන් දැනෙන උණුහුමට අප්සරා හිටියේ සෑහෙන්න තෘප්තිමත් වෙලා. ගොඩාක් කාලෙකින් භාෂිතවත් ගලක් කපලා තිබුණේ නැති නිසා අප්සරාට ඒ සුවය දැනුණේ හරියට අමෘතයක් වගේ. ඩිෂාන් වේගයෙන්

වේගයෙන් විහෙම කරනකොට අප්පරාත් ඩිෂාන්ගේ තට්ටම් දෙක මිරිකන ගමන්ම වියාගේ කකුල් දෙකත් හිමිට අඹරවන්න පටන් ගත්තා.

“ත්මිම්ම...” මොනවා වුනත් හිතේ බයෙන් ගැහී ගැහී කරන මේ වැඩෙත් එක්කම අප්පරාට යන්න කිට්ටු වෙනවා කියලා වියාට තේරුණා.

“ඉක්මණට යවමු අනේ..” අප්පරා කෙළිරියෙන් වගේ විහෙම කියන ගමන් තවත් හයියෙන් ඩිෂාන්ගේ තට්ටම් දෙක මිරිකුවා.

“යන්න හදන්නේ..” ඩිෂාන් විහෙම කියන ගමන් තව තවත් වේගෙන් ගල් කපන ගමන්ම අප්පරාගේ පස්සේ හිලත් අතගෑවා.

ඒත් එක්කම අප්පරාගේ ඇඟ සීතල වෙලා වෙච්ච වෙච්ච වියාට හිරිවැටෙන්න ළංවුනා. අප්පරා දත්මිටි කාගෙනම වියාගේ ඉණ ඩිෂාන්ගේ පැත්තට ගැස්සුවා. ඒත් එක්කම එච්චර වෙලාවක්ම හිරවෙලා තිබුණු අප්පරාගේ පූස් ටික එළියට ගලාගෙන යනවා අප්පරාට දැණුනා. අප්පරා අමා සුවයක මිහිර විඳින ගමන්ම හිමිත් හිමිත් හුස්ම පිටකරා.

“ගියාද..?” ඩිෂාන් විහෙම අහන ගමන්ම අප්පරාගේ කකුල් දෙක අතරින් පොල්ල එළියට ඇදලා අරං අතේ ගහන්න පටන් ගත්තා.

“යනවද..?” අප්පරා විහෙම අහනකොටම “ත්මිම්ම...” කියලා ඩිෂාන්ගේ කටින් පිටවුනා.

ඩිෂාන් මුකුත් හිතන්නත් කලින්ම ඩිෂාන්ගේ ඉණෙන් අල්ලලා ඩිෂාන්ව අහින් පැත්තට හරවපු අප්පරා ඩිෂාන්ව වියාගේ ඇඟට හේත්තු කරගත්තා.

ඩිෂාන්ගේ පිටට අප්පරාගේ කුක්කු දෙකේ සහිපේ වගේම ඩිෂාන්ගේ තට්ටම් වලට අප්පරාගේ යටි බඩේ රෝම කූපවල ස්පර්ශය පවා දැනුනා.

ඩිෂාන්ව තමන්ගේ ඇඟට හේත්තු කරගත්තු අප්පරා දකුණු අහින් ඩිෂාන්ට අතේ ගහන ගමන් වම් අහින් ඩිෂාන්ගේ ධෝල දෙක මසාපී කරා.

“ආන්වී... යන්...න..වා....” ඩිෂාන් කෙළිරි ගගා විහෙම කියනකොටම වම් අත පොල්ල යටින් තියාගත්තු අප්පරා වේගෙන් වේගෙන් ඩිෂාන්ට හත් අට පාරක් අතේ ගහනකොටම ඩිෂාන්ගේ පොල්ලෙන් පැනපු අරවා ටික ඔක්කොම අප්පරාගේ වම් අතට දාගන්න අප්පරාට පුළුවන් වුනා.

තවත් තත්පර කීපයක් ඩිෂාන්ට අතේ ගහලා අන්තිම ඩින්දුව වෙනකන්ම අල්ලට දාගත්තු අප්සරා ඩිෂාන්ට විහාට කරලා වියාගේ ස්කර්ට් එකත් පහළට දාගත්තා.

“ඉක්මණට ඕක ඇඳගෙන පොල් බෑය අතට ගන්න..” එහෙම කියපු අප්සරා ඩිෂාන් බලාගෙන ඉද්දිම මුළු අල්ලම ලෙවකාලා සින්ක් එක ගාවට දුවලා ගිහිං අත හෝදගත්තා. ඒ ගමන්ම ඩිම තිබුණු පාපිස්ස අරගෙන ඒ හරියෙම ඩිම දිගේ ඇතිල්ලුවේ බැර වෙලාහරි අරවා ඩිමට වැටිලා තිබුණොත්වත් කියලා.

ඒ අතරෙම ඩිෂාන් සරමත් ඇඳගෙන පොල් බෑය අතට අරං ගන්න පටන් ගත්තා.

“ඒකනම් පට්ටම ගත් එක හලෝ.. අද නම් සුපිරිම සුපිරියි..” ඩිෂාන් එහෙම කියන ගමන් අප්සරා දිහා බැලුවා.

“අපි දෙන්න නම් අතේ මන්දා.. කොයි වෙලාවේ හරි මොකක් හරි ලොකු විනාශයක් කරගන්නවා..” අප්සරා එහෙම කියන ගමන් ඩිෂාන්ට රැවිවා.

“පිස්සුද හලෝ.. මම කවදාවත් එහෙම වෙන්න දෙන්නේ නෑ..” ඩිෂාන් ඒක කිව්වේ ඇත්තටමයි කියලා අප්සරාට තේරුනා.

“හරි හරි.. දැන් අම්මා එයි.. ඉක්මණට මේවා ඉවර කරමු.. නැත්තං දෙන්නම ඉවරයි..” අප්සරා එහෙම කියන ගමන් අල්ල ලං කරලා කෝකටත් කියලා ආයෙත් සැරයක් ඉඹලා බැලුවේ මොකක්හරි වෙනසක් අම්මට තේරුනොත්වත් කියලා.

එහෙම කරපු අප්සරා ස්කර්ට් එකයි ස්කිනියයි හදාගෙන බෝංචි කරලක් අතට ගන්නකොටම අම්මා බාත්රෑම් එකේ දොර අරින සද්දේ ඇහුනා.

(නවවන කොටස තෙක් විරාමයක්)

සොයුරි by Ishi
2017-09-07